

ανάχνωση στον Αίοιο

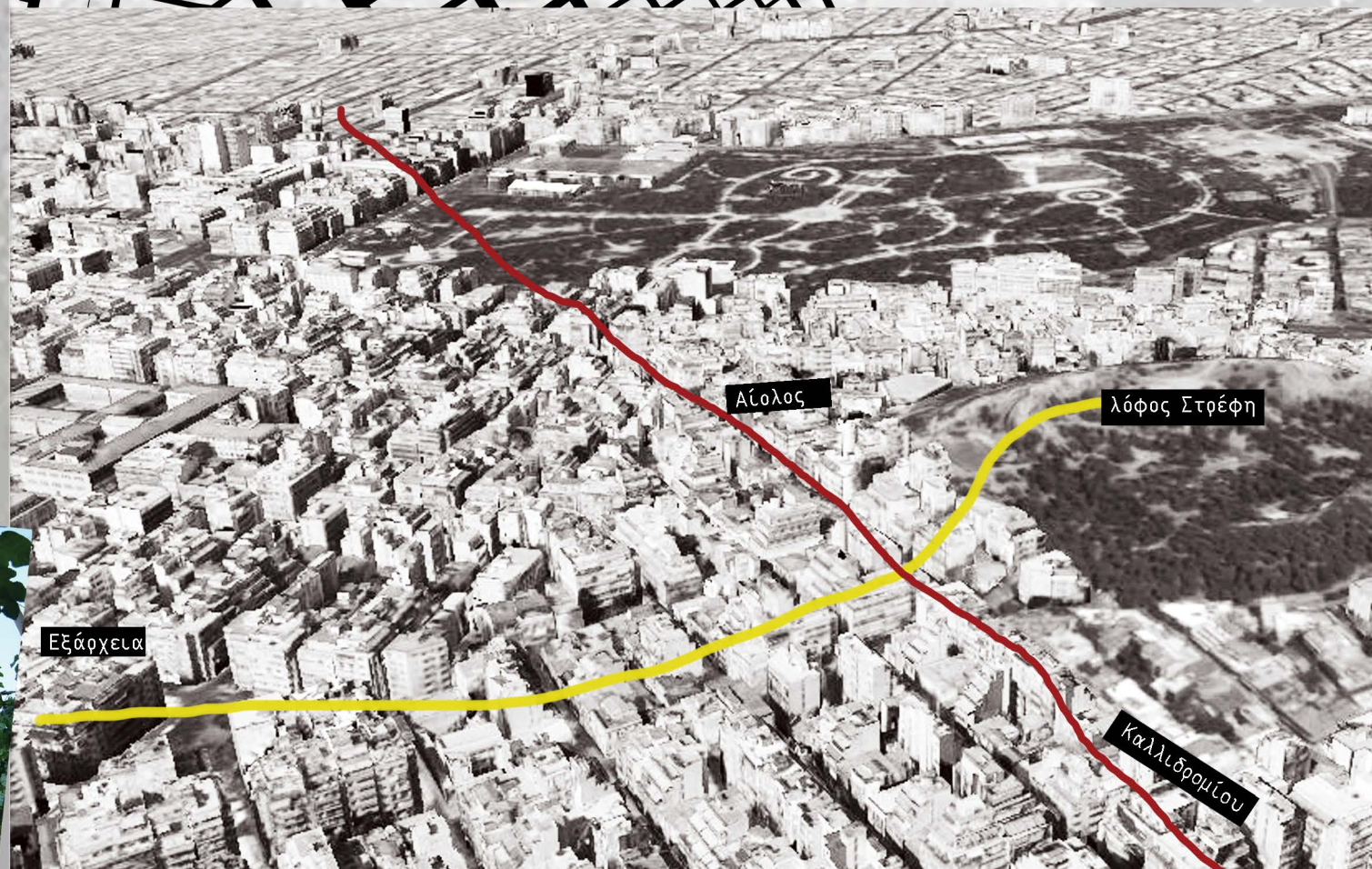
σπουδάστριες: Διπλαράκου Φωτεινή
Παπαθωμά Παρασκευή
επιβλέποντες: Σεβαστάκης Δημήτρης
Βασιλάτος Παναγιώτης

Ιούλιος 2013

Το θέμα της εργασίας μας είναι ο Αίολος, ένα εγκαταλελειμμένο νεοκλασικό κτίριο στην οδό Καλλιδρομίου, στους πρόποδες του λόφου του Στρέφη, στα Εξάρχεια. Στόχος μας ήταν η ανάχρηση ενός ανενεργού κτιρίου μέσα στον αστικό ιστό. Επιλέξαμε το κτίριο αυτό κυρίως λόγω της ιδιαιτερότητάς του να είναι χτισμένο πάνω σε βράχο και απομονωμένο από την κίνηση του δρόμου. Λόγω της κομβικής θέσης του κτιρίου μεταξύ λόφου και Εξαρχείων, επιδιώξαμε να ανασυντάξουμε τη σχέση τους δίνοντας δημόσιο χαρακτήρα στο κτίριο. Η οδός Καλλιδρομίου, στην οποία βρίσκεται το κτίριο, είναι ένας ιδιαίτερος δρόμος καθώς αποτελεί μια συμβολική τομή μεταξύ της πόλης και του λόφου. Εκτός από το λόφο του Στρέφη η περιοχή των Εξαρχείων περιβάλλεται και από το λόφο του Λυκαβηττού. Οι κύριοι οδικοί άξονες που την περιβάλλουν είναι η λ.Αλεξάνδρας και η Πατησίων, ενώ διασχίζεται από σημαντικές κεντρικές αρτηρίες, όπως οι Ιπποκράτους, Χ.Τρικώπη κ.ά.

Ο Πausanias στα Αττικά αναφέρει ότι υπάρχει μικρός λόφος κοντά στην πόλη των Αθηνών όπου έχει το άγαλμα του Διός Αχχέσμιου. Στην κορυφή του λεγόμενου λόφου του Αχχέσμιου υπήρχε βωμός με ιδιαίτερο λαξευμένο χώρο. Η αρχαία αυτή ονομασία («Αχχέσμιος») έμελλε να είναι η πρώτη και η πιο κραταιά στην ιστορία του λόφου. Σταδιακά στον λόφο δημιουργήθηκε ένα μικρό λατομείο. Στα τελευταία χρόνια βασιλείας του Όθωνα ο λόφος άνηκε στην οικογένεια Στρέφη λόγω της πατρικής οικίας που κατείχε δίπλα του. Κατά την επίσημη διαίρεση του Δήμου Αθηναίων σε συνοικίες το 1908 στον χάρτη της περιοχής Νεάπολη ο λόφος έφερε το όνομα Στρέφη. Αυτή η αναγνώριση ήταν και η ημιεπίσημη στην μέχρι τότε καθομιλουμένη αναφορά των αθηναίων "στου Στρέφη". Η σκόνη από το λατομείο έκανε την μπουγάδα της συζύγου του αξιωματικού κατακόκκινη. Ο Στρέφης, για να μην κακοκαρδίσει την χυναίκα του, θέλησε να λύσει για πάντα το πρόβλημα. Έτσι φέρνει έναν λόφο από στρατιώτες του και τους διατάζει να φυτέψουν με πεύκα τον

Η Αθήνα χίνεται πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους. Μια νέα συνοικία δημιουργείται από εργάτες που δούλευαν για την ανέγερση της νέας πρωτεύουσας, το Προάστιο, τα σημερινά Εξάρχεια.

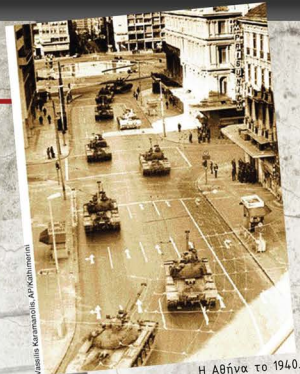
ο Αίολος

Η μπλε πολυκατοικία στα Εξάρχεια.

Η θέσπιση της οριζόντιας ιδιοκτησίας και λίγο αργότερα η έκδοση του πρώτου οικοδομικού κανονισμού το 1929 δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της μεσοπολεμικής πολυκατοικίας και εντατικοποίησαν την εμπορευματοποίησή της.

Τα χρόνια της Κατοχής και του εμφύλιου (Δεκεμβριανά) σταματάει η οικοδομική εξέλιξη στη Νεάπολη-Εξάρχεια. Ήδη από τα πρώτα (42-43) χρόνια της Κατοχής η περιοχή (όπως όλο το κέντρο της πόλης) αποτέλεσε χώρο συχρόνσεων και αντίστασης, με σημαντικούς πυρήνες- σύμβολα τις σχολές (Πανεπιστήμιο, Πολυτεχνείο), το Πεδίο του Άρεως, αλλά και διάσπαρτα σημεία στον αστικό ιστό, όπως το κτήριο Καλλιδρομίου και Εμ. Μπενάκη που εκδίδεται η Ελεύθερη Ελλάδα.

Η Αθήνα το 1940.

ΕΘΝΟΣ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΚΗΡΥΞΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΘΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥΝ ΤΟ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΔΑΦΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ
ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΕΧΘΟΡΠΡΑΞΙΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ «ΟΧΙ» ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΔΡΟΜΕΩΝ

Χωματοφυγικές εργασίες στην πλατεία Εξαρχείων, 1862.

Ρυμοτομείται η περιοχή βόρεια του Μουσείου με όρα τις οδούς, Ζαΐμη, Δεληγιάννη και Καλλιδρομίου.

1834

1865

1876

1920

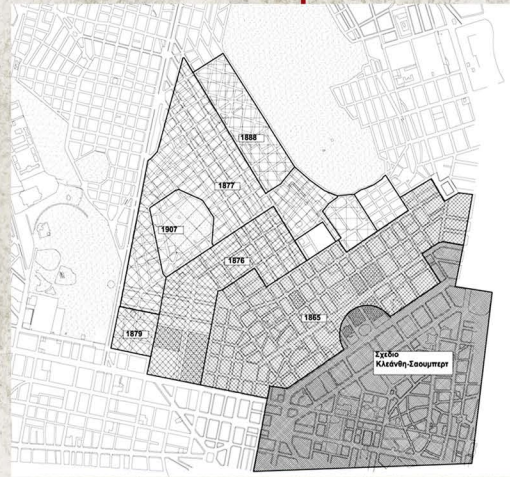
1929

1940

1955

1973

Η περιοχή της Νεάπολης εντάσσεται στο σχέδιο πόλης.

Jacobs J. «Συντομία της Μεγαλόπολης σε υπεράσπιση του δρόμου», από το βιβλίο Γερσλίνου Α.

Η Νεάπολη παρουσιάζεται ως πολυπληθής και με πολύ υψηλή πυκνότητα ζειτονιά της πόλης με αύξηση του πληθυσμού της μετά τη μικρασιατική καταστροφή και την έλευση των προσφύγων.

Το 1955 δημοσιεύεται ο νέος ΓΟΚ με αποτέλεσμα η Νεάπολη-Εξάρχεια να γεμίσει με σύγχρονες πολυκατοικίες σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973 και τα γεγονότα που προηγήθηκαν (Ιουλιανά, Νομική) είχαν φυσικό επακόλουθο την εξέλιξη της περιοχής σε κέντρο αντίδρασης και αμφισβήτησης της εξουσίας από τη μεταπολίτευση και έπειτα.

Άποψη της πόλης των Αθηνών, από την Ακρόπολη προς το Λυκαβηττό, περί το 1860. Διακρίνονται σε πρώτο πλάνο η Μητρόπολη υπό κατασκευή, στο βάθος το κτίριο του Πανεπιστημίου, και πίσω του οι ακατοίκητες ακόμη εκτάσεις της Νεάπολης και του Στρέφη (Πηγή: L. & R. Matton, Athènes et ses monuments, du XVIIe siècle a nos jours, Αθήνα 1963).

Η ανάπτυξη της πόλης των Αθηνών έως τα τέλη της δεκαετίας του 1870, στο χάρτη του Kaupert, που εκδόθηκε το 1881. Παραμένουν ακατοίκητες οι εκτάσεις πέραν του Πολυτεχνείου (Πεδίο του Άρεως, Κυψέλη), πέραν των λόφων του Λυκαβηττού και του Στρέφη.

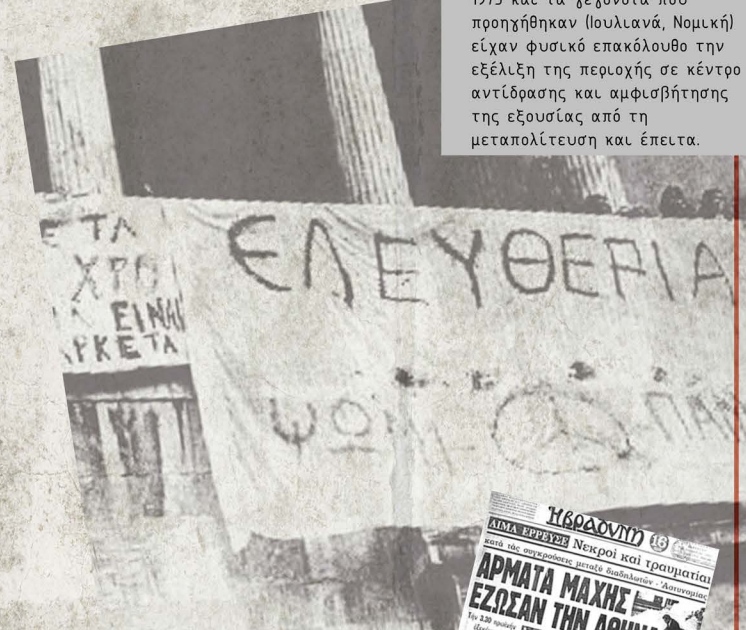
Η καθημερινή ζωή το 1920.

Η Αθήνα το 1950.

Οδός Θεμιστοκλέους, 1950.

Το Πολυτεχνείο το 1973.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΑΙΜΑ ΕΡΕΤΕΣ Νεκροί και τραυματίες από τις αποδομημένες γενιάς αποδομητικής - Αποδομητικής
ΑΡΜΑΤΑ ΜΑΧΗΣ ΕΖΩΣΑΝ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
Δολοφόνοι πολιτικοί

τα φιλολογικά στέκια

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΑ

Επειδή δεν κατορθώθηκε ακόμα η ίδρυση για πολύ καιρό δι' τα κεντρικά να συσταθεί ένα κέντρο αυστηρά φιλολογικό, όπου οι λόγιοι να διαβάζουν άναμεταξύ τους τα ανέκδοτα έργα τους και ν' ανταλλάζουν τις γνώμες τους πάνω στα φιλολογικά ζητήματα, αποφασίσαμε να ξαναοργανώσουμε τα γνωστά Σαββατόβραδα συνεχόμενοι προσωρινά στο ιδιαίτερο του «Μαύρου Γάτου», Ακαδημίας 40, πλάι στο σπίτι του Παλαμά.

Όποιος θέλει να λαβαίνει μέρος ως απευθύνεται στην Έπιτροπή που είχε την πρωτοβουλία και που είναι οι παρακάτω υπογραφομένοι.

**Πάνος Δ. Ταγιάπουλος
Δημόθ. Ν. Βουτυράς
Γεράσιμος Σπατάλας
Φώτος Γιοφίτζης**

ο κύκλος του προλοδικού
Μη Χάνεσσα, 1881

"οι σύγχρονοι ποιητές", έργο του Γ. Ρουλού

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

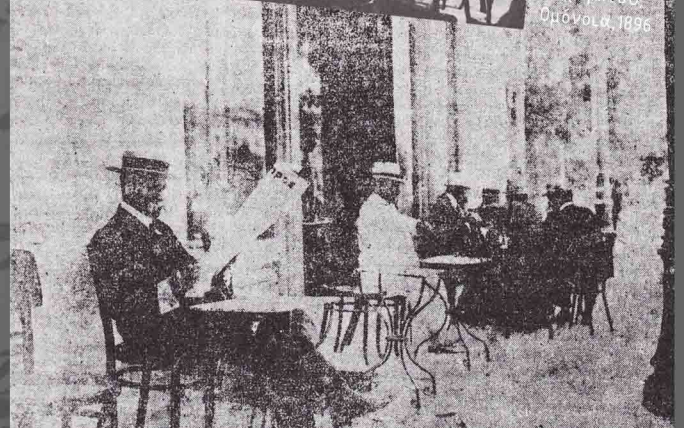
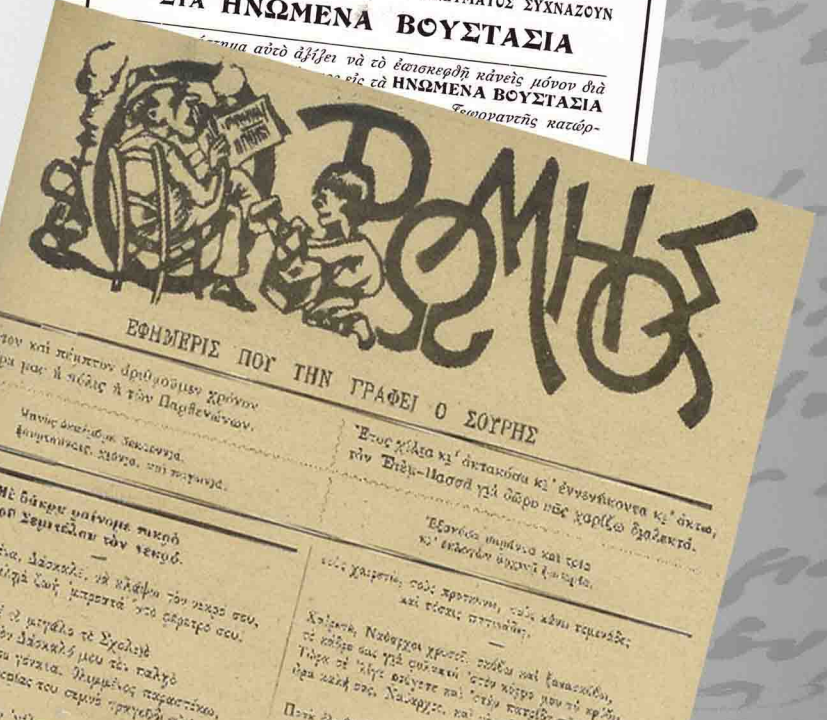
ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙ
ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΥΧΝΑΖΟΥΝ
ΣΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Επισημασμένο από το έργο του Κωνσταντίνου Καραγιάννη

το καφενείο του
Ζαχαράτου
1896

από μαρτυρίες

«Από το 1980 έχει περάσει η πληροφορία ότι τα Εξάρχεια είναι επικίνδυνα, ότι είναι ένα μέρος που βράζει. Αυτό ισχύει, αλλά όχι με την έννοια των άνευρων επεισοδίων. Τα Εξάρχεια ήταν πάντα τόπος συνάντησης και ζυμώσεων, από τον οποίο ξεκινούν ρεύματα και τάσεις.

Χαρακτηριστικό είναι ότι εδώ σχηματίστηκαν ομάδες που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται στην κορυφή των καλλιτεχνικών χειροτότων», Γιώργος και Δημήτρης Γεωργακόπουλος, έστησαν το μη κερδοσκοπικό σωματείο «Cheat Art».

«Είναι μια ανοιχτή περιοχή, ζωντανή όλο το 24ωρο, με ωραία μαγαζιά, από καφέ και μπαρ μέχρι δισκάδικα, βιβλιοπωλεία και καταστήματα πληροφορικής, στέκια πολιτικής αναζήτησης αλλά και εξαιρετικούς ανθρώπους, γνωστούς και μη, Έλληνες και αλλοδαπούς που συνυπάρχουν αρμονικά. Εδώ γίνονται αποδεκτές όλες οι φυλές. Μόνο οι ένστολοι και οι πολιτικοί περνούν δύσκολα».

Γιώργος Θαλασσινός, συνιδιοκτήτης του ιστορικού λογοτεχνικού καφενείου «Floral»

τα εξάρχεια σε αριθμούς

- 340 περίπου είναι οι εκδοτικοί οίκοι και τα βιβλιοπωλεία που στεγάζονται στα Εξάρχεια.
- 900 στρέμματα είναι η συνολική έκταση της περιοχής.
- 14 στρέμματα της συνολικής έκτασης καταλαμβάνουν δημόσιοι χώροι.
- 48 στρέμματα είναι η έκταση του Λόφου Στρέφη.
- 22.068 άνθρωποι κατοικούν στα Εξάρχεια.
- 24,5 κάτοικοι αντιστοιχούν σε κάθε στρέμμα.

λίγα λόγια για τα Εξάρχεια

Τα Εξάρχεια χαρακτηρίζονται ως περιοχή «γενικής κατοικίας» που σημαίνει συνύπαρξη της κατοικίας με χρήσεις συμβατές και μη οχλούσες, κυρίως εμπορίου, πολιτισμού και αναψυχής. Καταστήματα συναντάμε κυρίως στους κεντρικούς δρόμους, ομαδοποιημένα με βάση τα είδη που εμπορεύονται, π.χ. στη Στουρνάρη συγκεντρώνονται καταστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, στην Ιπποκράτους τα είδη μοντελισμού κ.ά., αλλά και διάσπαρτα, τοπικού χαρακτήρα, μαγαζιά. Χαρακτηριστικό της περιοχής είναι και ο μεγάλος αριθμός εκδοτικών οίκων, βιβλιοπωλείων, καλλιτεχνικών βιβλιοδετείων και τυπογραφείων που συγκεντρώθηκαν τη δεκαετία του '70.

Οι καφετέριες και τα μπαρ αφθονούν στην περιοχή κυρίως στην πλατεία αλλά και στους δρόμους γύρω από αυτή, ενώ τα τελευταία χρόνια πληθαίνουν όλο και περισσότερο. Στα Εξάρχεια υπάρχουν και πολλοί χώροι πολιτισμού όπως θέατρα, θεατρικά εργαστήρια, κινηματογράφοι και πολυχώροι που διοργανώνουν διάφορες εκδηλώσεις, ενώ στην οδό Μπουμπουλίνας βρίσκεται και το υπουργείο Πολιτισμού.

Τα Εξάρχεια όμως διαθέτουν και έντονη πολιτική ταυτότητα καθώς σε αυτά συγκεντρώνονται γραφεία και στέκια οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αναρχικού χώρου. Οι άνθρωποι που κινούνται στην περιοχή είναι κυρίως φοιτητές, καλλιτέχνες αλλά και άνθρωποι που μεγάλωσαν εκεί και εξακολουθούν να προτιμούν τα Εξάρχεια για τόπο κατοικίας τους.

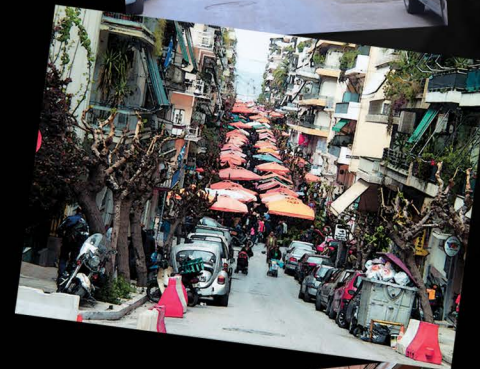

οδός Καλλιδρομίου

"Την οδό Καλλιδρομίου, αδιαφιλονίκητη προκήμισσα της μείζονος περιοχής, την αγάπησα εξ αντανάκλασης. Από τις αφηγήσεις ενός εξαδέλφου που έμενε από το 1965 στον μνημειακό Αίολο, την εποχή που το σκαρφαλωμένο στο βράχο άλλοτε αγέρωχο νεοκλασικό είχε μετατραπεί σε πανσιόν. Εστία ταραχώδης και καλλιτεχνική βεβαίως αν και ο επικεφαλής των ζωγράφων και των ηθοποιών που είχαν πιάσει αγκωνάρι εκεί ήταν ένας παλαίμαχος ναυτικός ο Σίλβερσον - κατά κόσμον Αργυρός". (Ηρακλής Λογοθέτης, απόσπασμα από την εφημερίδα "Η Αυγή", 6/9/09)

Η Καλλιδρομίου το 1955 (σκηνή από την ταινία "Έτελλα").

Καλλιδρομίου - Αίολος και συνδέσεις με κύριους οδικούς άξονες

εγκάρσια τομή της Καλλιδρομίου

κατά μήκος τομή της Καλλιδρομίου

Ο οδός Καλλιδρομίου, στην οποία τοποθετείται ο Αίολος, βρίσκεται στην τομή του λόφου και της πόλης και από το ένα της άκρο στο άλλο συνδέει δύο διαφορετικές περιοχές, το Κολωνάκι με τα Εξάρχεια.

Ένα χαρακτηριστικό του δρόμου είναι οι σημαντικές υψομετρικές διαφορές, ο λόφος του Στρέφη και η μορφή του αστικού ιστού διαφοροποιούν ανά τμήματα την εικόνα του δρόμου. Έτσι, από την αρχή της Καλλιδρομίου, ο Λυκαβηττός δεν είναι ορατός, ενώ ανεβαίνοντας και στη θέση που βρίσκεται το κτίριό μας, αποτελεί την κυρίαρχη εικόνα του δρόμου.

Στο δρόμο αυτό, εκτός από σύγχρονες πολυκατοικίες, συναντάμε και αστικές κατοικίες, νεοκλασικά αλλά και εξαιρετικά δείγματα εκλεκτικιστικής αρχιτεκτονικής.

Το ύψος της οδού, όμως, διαμορφώνεται όχι μόνο από τα μορφολογικά της χαρακτηριστικά, αλλά και από τις χρήσεις που εντοπίζονται πάνω σ'αυτή. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε το θέατρο της οδού Καλλιδρομίου, τη δραματική σχολή του Αρμένη, εκδοτικούς οίκους όπως η 'Ινδικτος, η Στιχημή και η Αστάρτη, βιβλιοπωλεία, ένα παλαιοβιβλιοπωλείο, ένα τυπογραφείο και το ατελιέ γραφικών τεχνών Ανάγραμμα. Επίσης, η Καλλιδρομίου διαθέτει χώρους εστίασης αλλά και τη λαϊκή αγορά που χύνεται κάθε Σάββατο. Ιδιαίτερη σημασία έχει και η σχολή του Σίμωνα Καρά που βρίσκεται πίσω από τον Αίολο, αλλά και λίγχο παρακάτω, στη συμβολή των δρόμων Οικονόμου και Κουντουριώτου, όπου βρίσκεται η οικία Λαπαθιώτη.

Τέλος, το στέκι μιας αριστεριστικής ορχάνωσης στην κατηφόρα, το γραφείο του Συνασπισμού στο κέντρο και το αστυνομικό τμήμα στην κορυφή της εξασφαλίζουν συμβολικά την κλιμάκωση όλων των εντάσεων που δονούν τα Εξάρχεια.

Το κτίριο μελέτης μας, που χρονολογείται από τα τέλη του 19ου αιώνα, είναι ένα νεοκλασικό χτισμένο σε ένα διαρθρωτικό σημείο μεταξύ λόφου και πόλης, επάνω στον βράχο, επιβλητικό και απομονωμένο από την κίνηση της Καλλιδρομίου, που δύσκολα χίνεται αντιληπτό από τον πεζό.

Ανήκει στην οικογένεια του Η.Ηλιόπουλου, στο οποίο κατοικούσε περίπου μέχρι και τη δεκαετία του '80. Έκτοτε είναι εγκαταλελειμμένο αποτελώντας πρόβλημα για τη χειτονιά αφού μέχρι πρόσφατα μαζεύονταν εκεί τοξικομανείς που δημιουργούσαν φασαρίες, ενώ προκάλεσαν και δυο φορές φωτιά.

Από τους κατοίκους της χειτονιάς μάθαμε ότι ο πάνω όροφος του Αίολου, στις δεκαετίες του '50 και του '60 νοικιαζόταν σε φοιτητές, ενώ στο ισόγειο διέμενε η οικογένεια.

Αρχιτέκτονας του κτιρίου ήταν ο Δ.Μπουσουνάκης, όπως αναγράφεται διακριτικά στην πρόσοψή του.

Η πρόσβαση στο κτίριο χίνεται από την οδό Καλλιδρομίου, μέσω μιας μεγάλης σκάλας, ωστόσο φαίνεται να υπήρχε και μια δευτερεύουσα είσοδος από τα σκαλιά της Πουλχερίας.

Κύριο χαρακτηριστικό του οικοπέδου είναι ο βράχος που αγκαλιάζει την πίσω πλευρά του κτιρίου και δημιουργεί το όριο του οικοπέδου.

Ο Αίολος αποτελείται από 2 ορόφους και το δώμα. Πρόκειται για 2 ξεχωριστές κατοικίες, με διαφορετικές εισόδους, που δεν συνδέονται στο εσωτερικό τους. Οι χώροι τους είναι διαμερισματοποιημένοι, όπως είθισται στις κατοικίες της εποχής εκείνης.

Η πρόσβαση στο δώμα, το οποίο ήταν το πλυσταριό, χίνεται από μια μεταλλική σκάλα στην πίσω πλευρά, μεταξύ του κτιρίου και του βράχου και φαίνεται να χρησιμοποιούνταν κυρίως από το βοηθητικό προσωπικό.

ο εξωτερικός χώρος

οι προσβάσεις

ο βράχος

το κτίριο

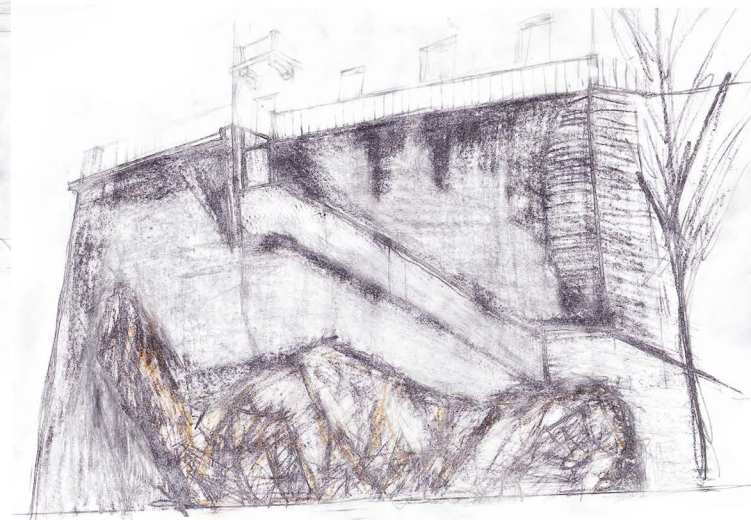
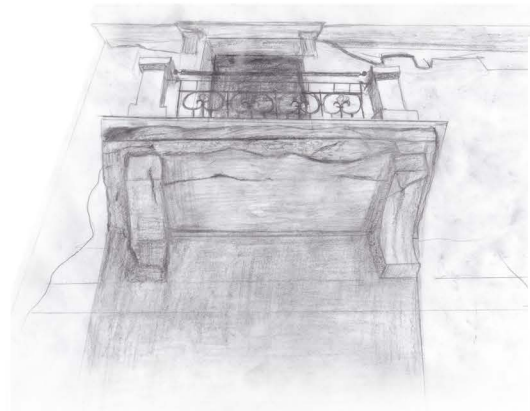
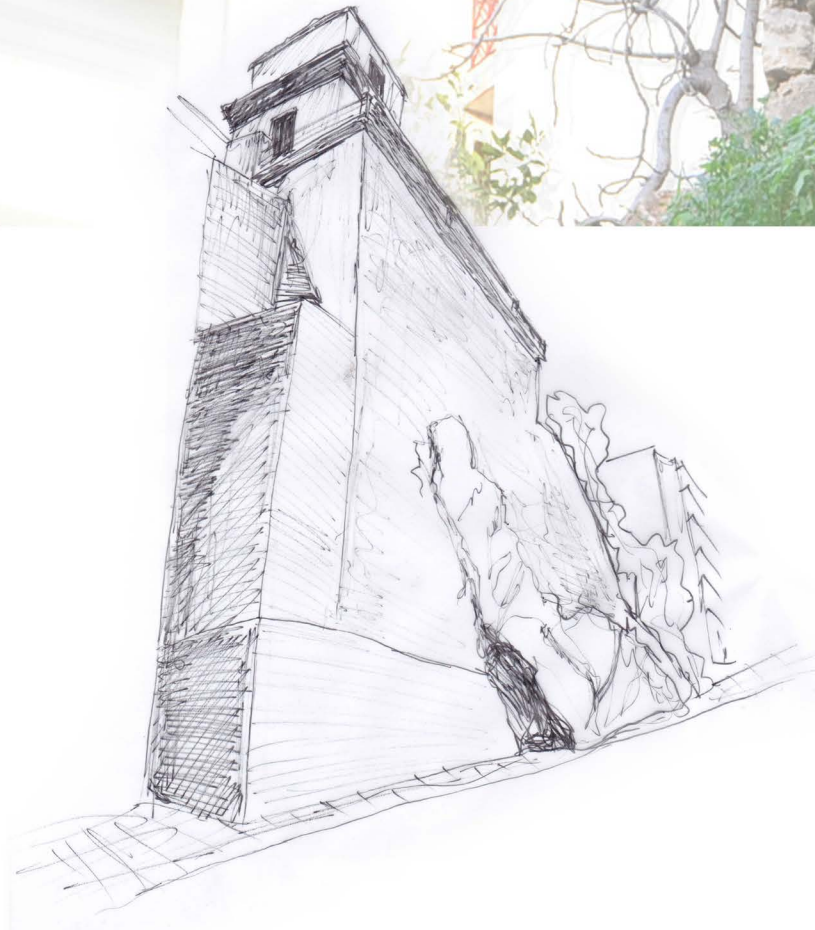

οπτικές φυγές

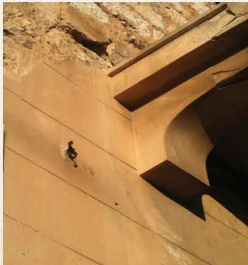

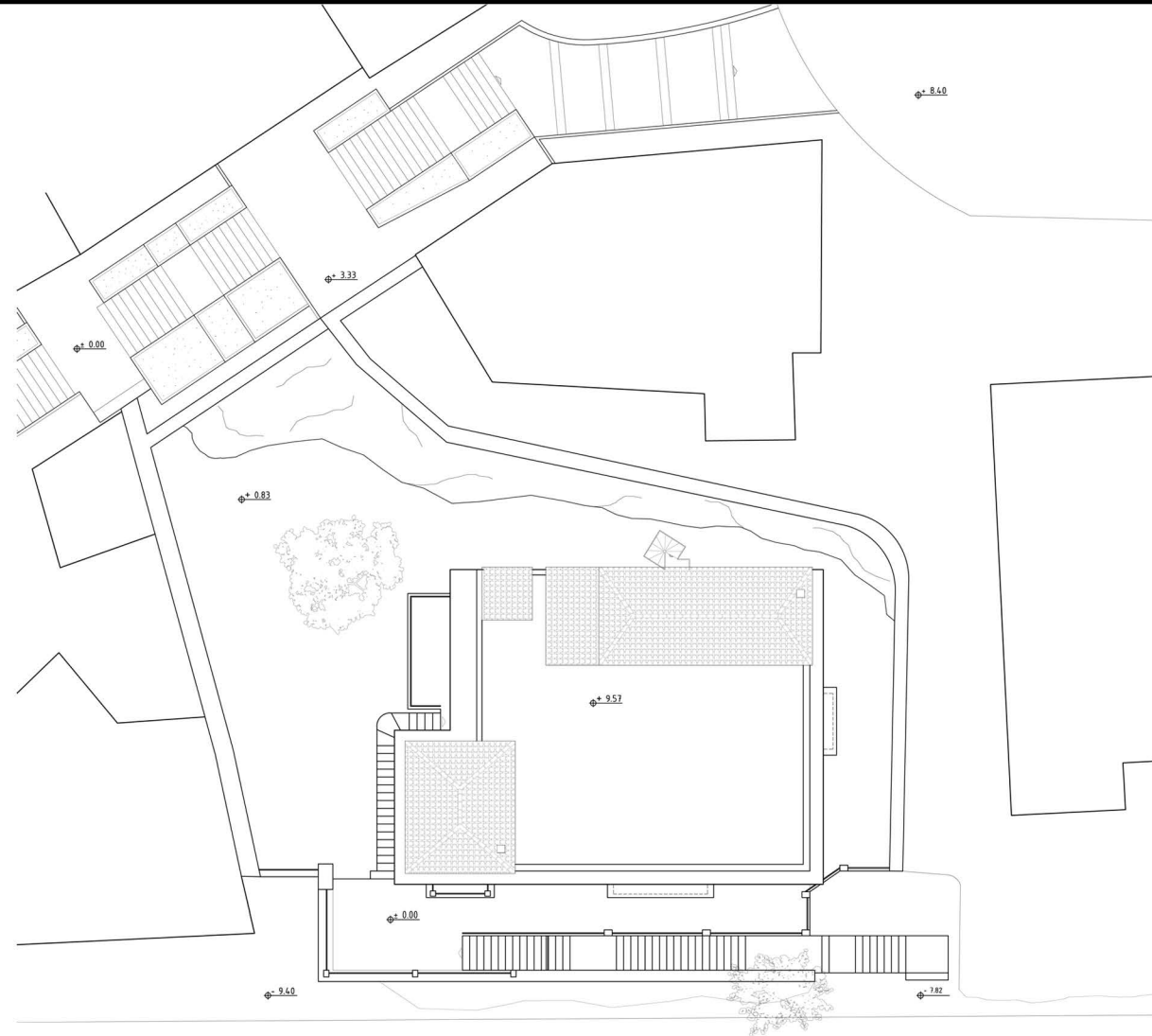
οι εσωτερικοί χώροι

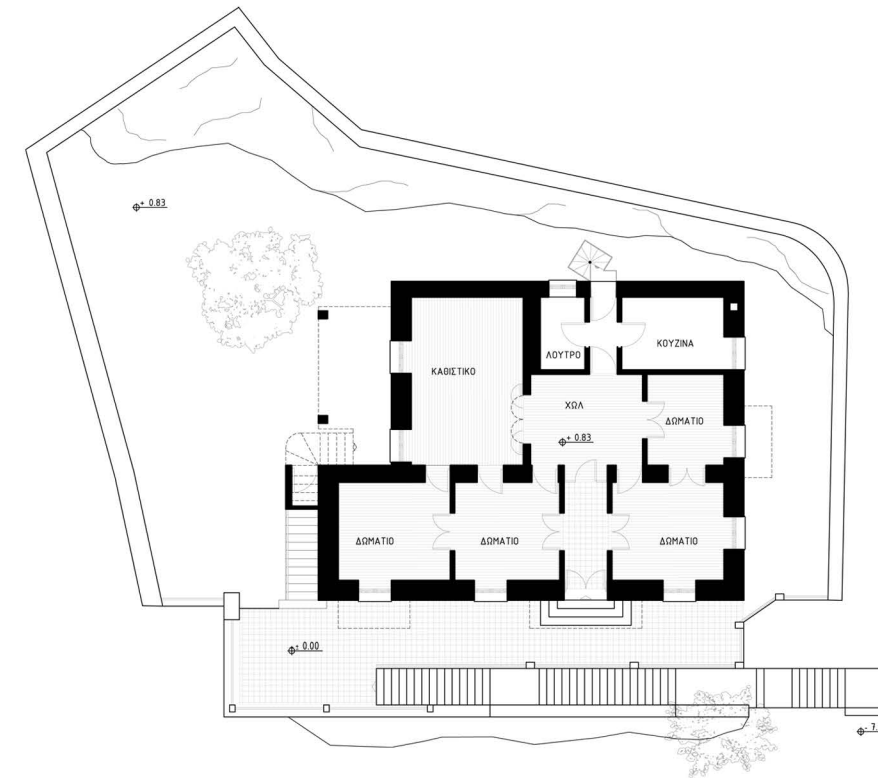

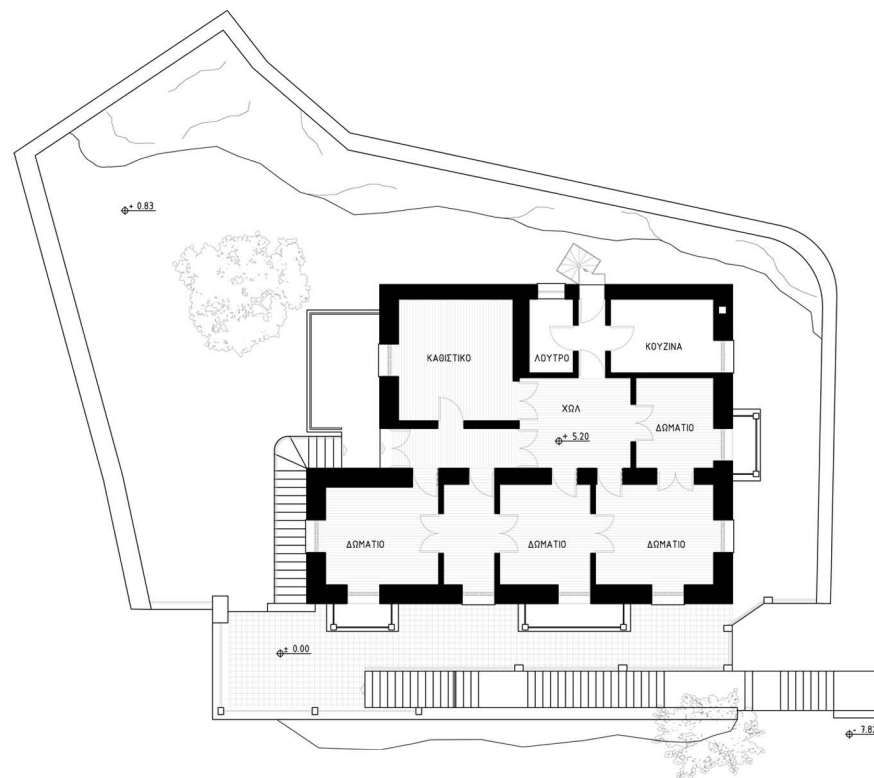
	παρατηρήσεις	παθολογία	επεμβάσεις		παρατηρήσεις	παθολογία	επεμβάσεις		
φέρων οργανισμός	Τη φέρουσα κατασκευή αποτελεί τοίχοποιία από ασβεστόλιθους πάχους 70 και 65 εκ. εκτός από τον βορειανατολικό τοίχο που έχει πάχος 55εκ.	Παρατηρούνται ρωγμές από σεισμική καταπόνηση.	Αρμολόγηση ρωγμών, λιθοσυρραφή και επιφανειακή αρμολόγηση.		τελική επιφάνεια	Η εξωτερική επιφάνεια του κτιρίου είναι επιχρισμένη με οριζόντιες σκοτίες σε απομίμηση δομών.	Τα εξωτερικά επιχρίσματα έχουν καταστραφεί στο μεγαλύτερο μέρος του κτιρίου, όπως και ο χύψινος διάκοσμος.	Καθαίρεση επιχρισμάτων και χύψινου διάκοσμου, σοβάτισμα όψης με δημιουργία σκοτιών στο αρχικό σχήμα, δημιουργία εκμαχείων του διάκοσμου και επανατοποθέτησής τους.	
εσωτερικοί τοίχοι	Οι εσωτερικοί μη φέροντες τοίχοι είναι από επιχρισμένη οπτοπλινθοδομή πάχους 15εκ.	Το εσωτερικό επίχρισμα έχει ρωγμές στους σοβάδες, ενώ το βορεινό δωμάτιο του ισογείου έχει φθορές από πυρκαχιά.	Αποξίλωση σοβάδων, αρμολόγηση λιθοδομών, αποκατάσταση συνέχειάς τους, κάλυψη με επίχρισμα με πλέγμα ενίσχυσης σοβά.		στέγες	Οι δύο ξύλινες τετράριχτες στέγες μορφώνονται από ξύλινα ζευκτά που εδράζονται σε μπαρτικοί τοίχους από συμπαγείς οπτόπλινθους. Σε αυτά τοποθετούνται ξύλινες τεχίδες και πέτσωμα από σανίδες. Η επικεράμωση αποτελείται από διπλή σειρά βυζαντινών κεραμιδιών.	Οι ξύλινοι φορείς φαίνεται να έχουν καταρρεύσει σε ορισμένα σημεία. Παρατηρείται επίσης θράνηση και απουσία κεραμιδιών.	Αποκατάσταση και συντήρηση ζευκτών όπου απαιτείται, αντικατάσταση τεχιδών, προσθήκη μόνωσης, νέο πέτσωμα, στεγάνωση και αντικατάσταση κεραμιδιών βυζαντινού τυπου.	
πατώματα	α. Το πάτωμα του ισογείου διαμορφώνεται από πλάκα μετόν με δάπεδο από σανίδωμα. Ο διάδρομος της εισόδου καλύπτεται από κεραμικές πλάκες, ενώ η τελική επιφάνεια των χώρων της κουζίνας και του μπάνιου είναι τσιμεντοκονία.	Τα πατώματα εκτός από την καταστροφή λόγω πυρκαχιάς δεν έχουν υποστεί άλλες φθορές. Οι μεταλλικές δοκοί που ενσωματώνονται στην πλάκα ορόφου αποώ σκυρόδεμα έχουν υποστεί φθορές από διάβρωση και ο οπλισμός της πλάκας έχει ενανθρακωθεί.	Πλήρης αποξίλωση και επανακατασκευή των δαπέδων και των πατωμάτων, προσθήκη πετρώματος με ηχοπροστατευτικά φύλλα.	 	εξώστες	Οι εξώστες είναι κατασκευασμένοι από οπλισμένο σκυρόδεμα ενώ οι κατασκευή τους ενισχύεται με φουρούσια κατασκευασμένα και αυτά από σκυρόδεμα.	Οι εξώστες βρίσκονται σε μέτρια κατάσταση λόγω διάβρωσης του σκυροδέματος, υπάρχουν επιφανειακές φθορές και ενανθράκωση	Αποξήλωση φθαρμένων τμημάτων και αποκατάσταση φθορών.	
	β. Ένα τμήμα του ορόφου αποτελείται από ξύλινες δοκούς διατομής 15X22 εκ. ανά 45 εκ. Το τελικό δάπεδο αποτελείται από σανίδωμα. Η ορατή κάτω επιφάνεια των πατωμάτων διαμορφώνεται με μπαχδατόπηχες επικαλυμμένους με οροφокονίαμα.				α. Αποξίλωση φθαρμένων τμημάτων και αποκατάσταση φθορών. β. Αντικατάσταση φθαρμένων τμημάτων, προστασία αντιδιαβρωτική και τελικό βάψιμο.	κλίμακες	α. Η εξωτερική κλίμακα που οδηγεί από τα ισόγειο στον όροφο είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα. β. Η βοηθητική σκάλα που οδηγεί στο δώμα είναι μεταλλική.	α. Στην κύρια σκάλα φαίνεται η διάβρωση του σκυροδέματος. β. Η μεταλλική σκάλα έχει υποστεί σημαντικές φθορές με κατάρρευση των πρώτων κλιμάκων.	
	γ. Το άλλο τμήμα του ορόφου αποτελείται από σκυρόδεμα στο οποίο ενσωματώνονται μεταλλικές δοκοί. Το τελικό δάπεδο είναι τσιμεντοκονία.					κουφώματα	Τα κουφώματα είναι ξύλινα με υαλοπίνακες και παντζούρια χαλλικού τύπου. Η εξωτερική θύρα είναι ξύλινη με μεταλλικά κιγκλιδώματα και ταμπλαδωτά φύλλα, ενώ οι εσωτερικές ξύλινες με γαμπλαδωτά φύλλα.	Πολλά παράθυρα και πόρτες έχουν καεί.	Αντικατάσταση με ίδιου τύπου ξύλο και αντικατάσταση των υαλοπινάκων με διπλά τζάμια.
δώμα	Η πλάκα του δώματος είναι φανωματική από σκυρόδεμα και τούβλα. Η επίστρωση του δώματος αποτελείται από μαλτεζόπλακες και στοιχειώδη μόνωση.	Παρατηρούνται φυσικές φθορές.	Αποκατάσταση φθορών, τοποθέτηση μόνωσης και αντικατάσταση πλακών						

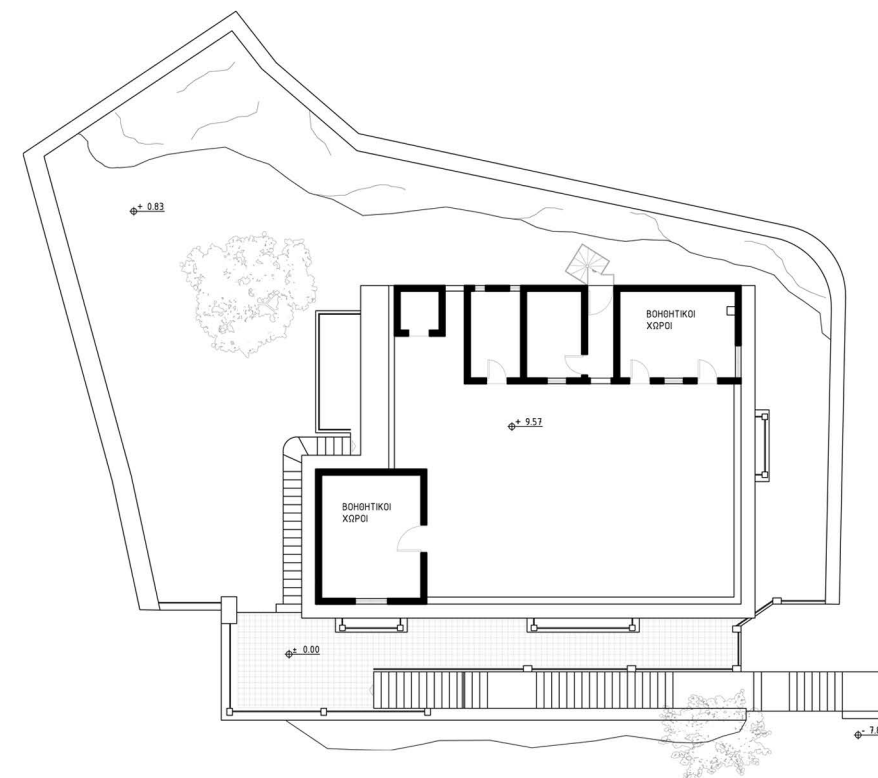
κάτοψη στεγών

κάτοψη ισογείου

κάτοψη ορόφου

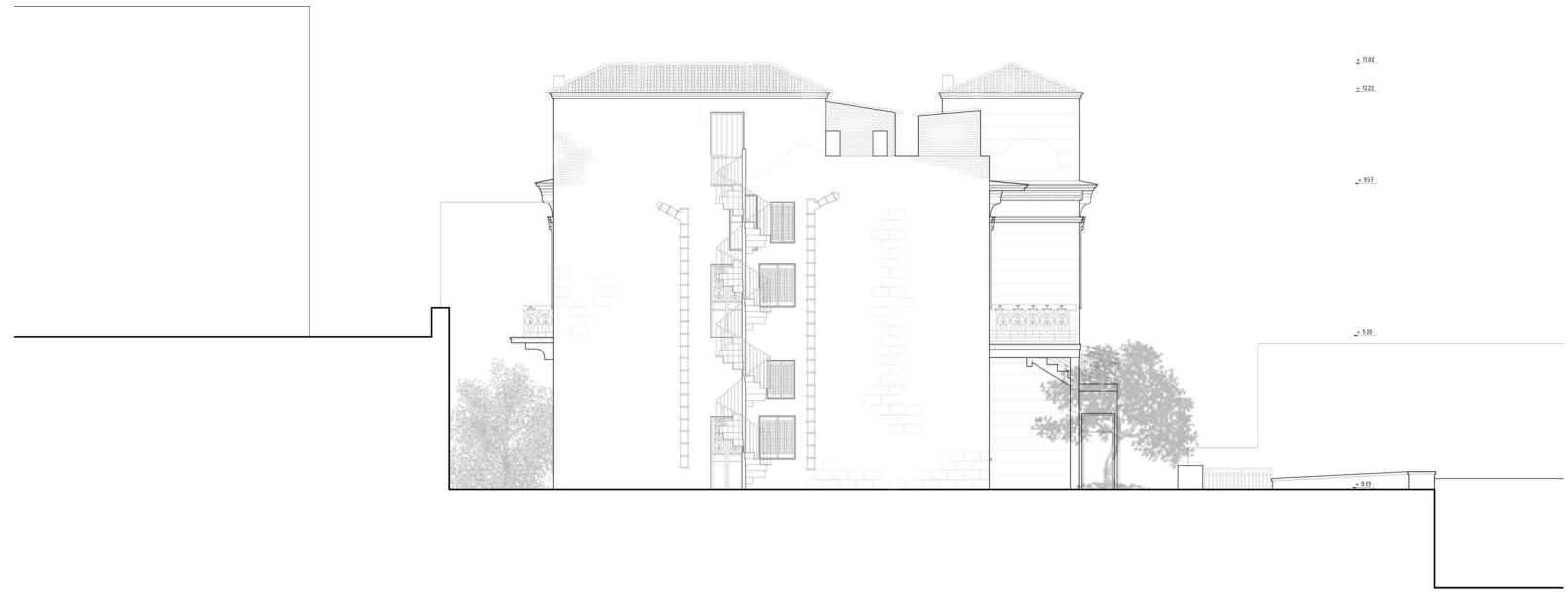
κάτοψη δώματος

σχέδια αποτύπωσης - όψεις (α)

βορειοδυτική όψη

νοτιοανατολική όψη

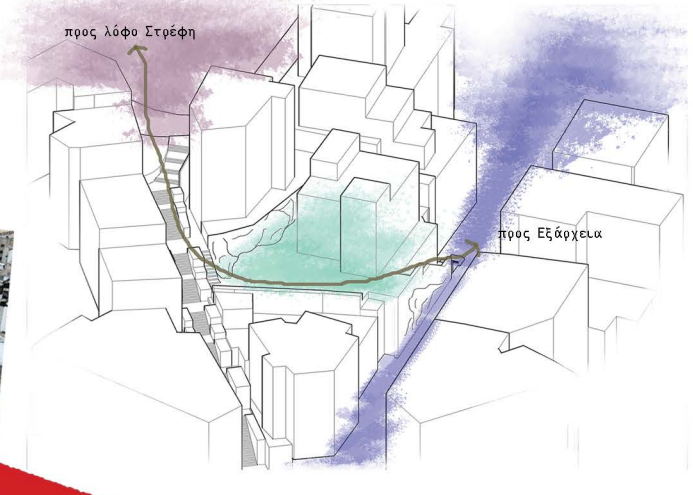
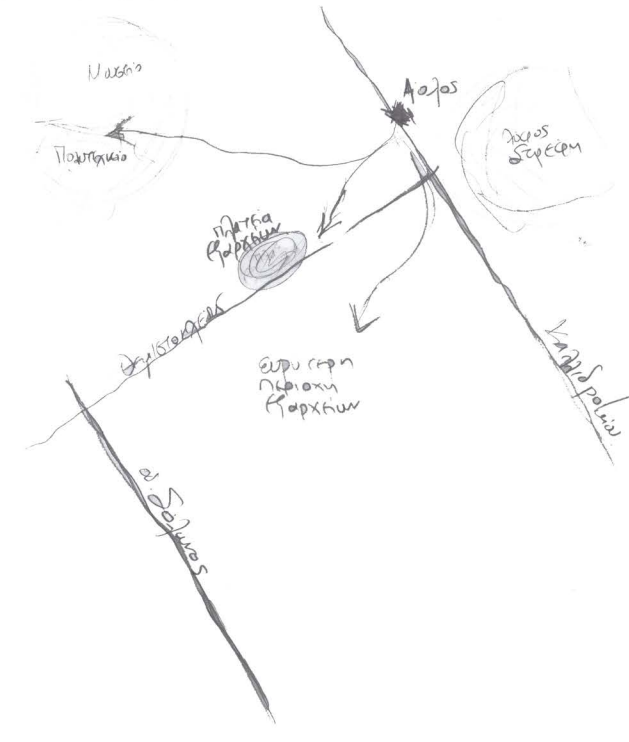
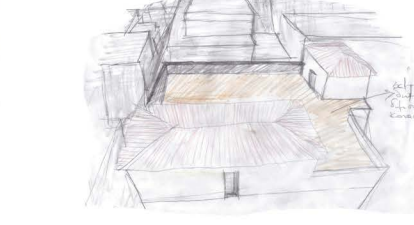
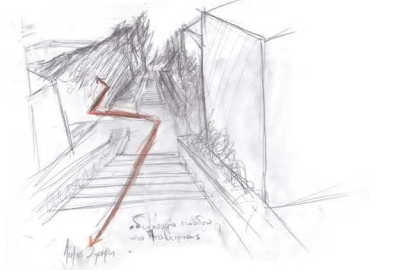
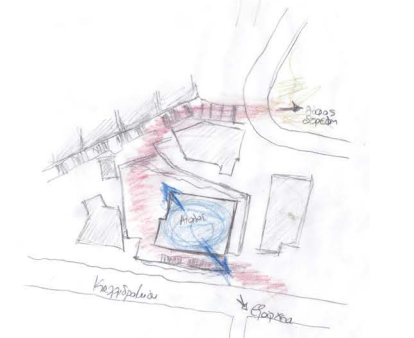
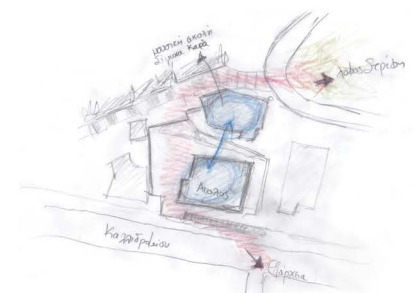
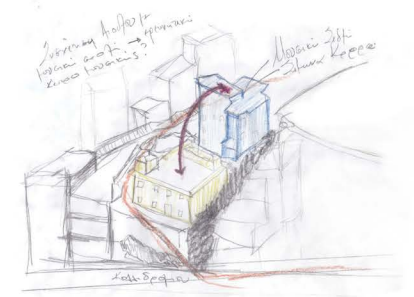
βορειοανατολική όψη

πρόσοψη (οδός Καλλιθέρας)

Με την επανάχρηση του Αίολου σκοπός μας είναι να αποκαταστήσουμε το αστικό κενό που έχει δημιουργήσει η εγκατάλειψή του και να αποδώσουμε το κτίριο και πάλι στην πόλη. Με την εκμετάλλευση του υπαίθριου χώρου, αλλά και του ίδιου του κτιρίου, θέλαμε να ενισχύσουμε η σύνδεση του λόφου με την Καλλιδρομίου. Για το λόγο αυτό σχεδιάσαμε μια νέα είσοδο από την πίσω πλευρά των σκαλιών της Πουλχερίας, επιτρέποντας τη διαμπερή κίνηση μέσω του οικοπέδου.

Οι πρώτες σκέψεις για τη νέα του χρήση ήταν η σύνδεσή του με τη σχολή του Σίμωνα Καρά που βρίσκεται από πίσω, δημιουργώντας ένα κέντρο μουσικής έρευνας ως επέκτασή της. Ωστόσο, οι παρατηρήσεις μας από την ανάλυση της περιοχής και των χρήσεων της μας οδήγησαν στη δημιουργία ενός μικρού κέντρου λόχου. Τα Εξάρχεια, με παράδοση στο χώρο του βιβλίου, συγκεντρώνουν το κατάλληλο κοινό, ενώ παρατηρείται και μία πολιτιστική αδρανοποίηση στην περιοχή, με το 104 και θέατρο των Εξαρχείων να έχουν κλείσει.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Παράλληλα με την ενοποίηση που προσπαθούμε να πετύχουμε σε σχέση με την πόλη, θέλουμε να δημιουργήσουμε μια ενότητα και στο εσωτερικό του κτιρίου, τόσο σε κατακόρυφο επίπεδο, με τη δημιουργία μιας μεταλλικής σκάλας, όσο και σε οριζόντιο, με την αναδιαμόρφωση των χώρων.

Στο επίπεδο του ισογείου στεχάζουμε έναν εκθεσιακό χώρο, πάντα θεματικό προσανατολισμένο προς το βιβλίο, με σπάνιες εκδόσεις, εικονογραφήσεις ή αντικείμενα, ενώ ο χώρος μπορεί να μεταλλάσσεται και να παραλαμβάνει κάποιες πολύ μικρές εκδηλώσεις, απαγγελίες, διαλέξεις, παρουσιάσεις, συζητήσεις κ.ά. Κεντρικό σημείο της ιδέας είναι η κόκκινη μεταλλική κορδέλα που τοποθετούμε στην οροφή, η οποία δεν εξυπηρετεί μόνο συμβολικούς σκοπούς, καθώς υποδηλώνει την ενοποίηση του διαμερισματοποιημένου εσωτερικού χώρου και την πορεία της έκθεσης, αλλά και λειτουργικούς, παραλαμβάνοντας τον φωτισμό.

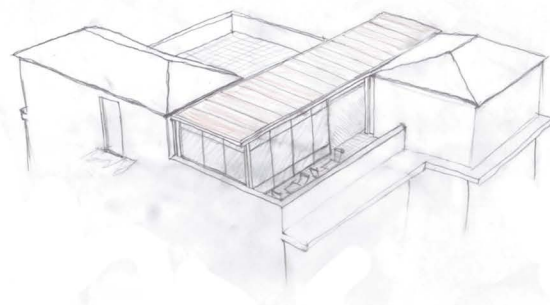
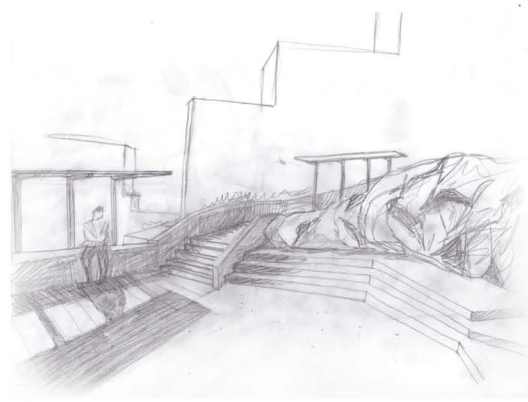
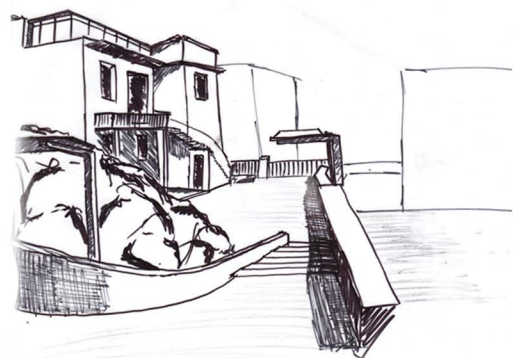
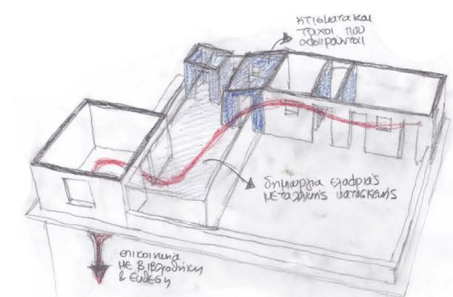
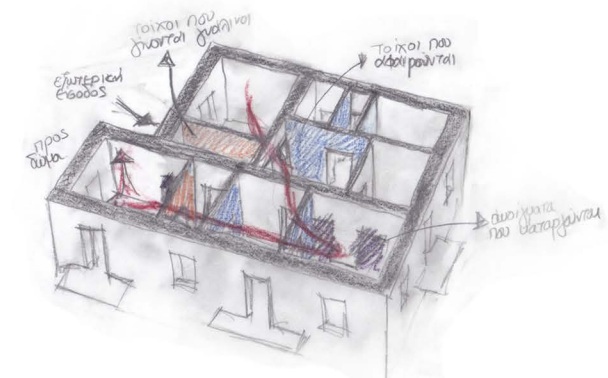
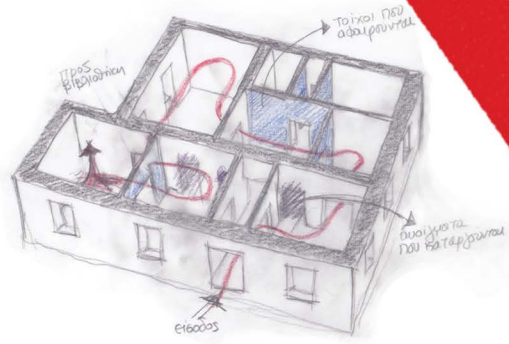
Θέλοντας να εκμεταλλευτούμε τις οπτικές φυγές που προσφέρει η προνομιακή θέση του κτιρίου, ο όροφος λειτουργεί ως βιβλιοθήκη-αναγνωστήριο. Για τη δημιουργία ενός ενιαίου χώρου, αφαιρούνται μη φέροντες τοίχοι, ενώ παράλληλα διατηρούμε και την εξωτερική ανεξάρτητη είσοδο.

Στο τρίτο και τελευταίο επίπεδο, θελήσαμε να δημιουργήσουμε ένα μικρό καφέ, που παραπέμπει στην ανάμνηση των φιλοσοφικών καφενείων της παλιάς Αθήνας, όπου οι χρήστες του θα μπορούν να συνδυάζουν την ανάγνωση με τον καφέ, θα συζητούν και θα ανταλλάζουν απόψεις, ενώ θα μπορούν να λαμβάνουν χώρα και μικρές υπαίθριες εκδηλώσεις. Για το σκοπό αυτό, αφαιρούμε τις 2 ευτελείς κατασκευές, διατηρώντας τους 2 κύριους χώρους και ενοποιώντας τους με τη δημιουργία μιας μεταλλικής κατασκευής. Οι χυάλινες όψεις της την δείχνουν ελαφρότερη, δημιουργώντας ταυτόχρονα μια ενότητα χωρίς να διαχωρίζει τα 2 κτίσματα, ενώ παράλληλα προσφέρουν τη μέγιστη εκμετάλλευση της θέας. Οι 2 πλευρές του κτιρίου ανοίχουν, μετατρέποντας το δώμα ουσιαστικά σε έναν ημιυπαίθριο χώρο, ενώνοντας παράλληλα και τις 2 πλευρές του εξωτερικού χώρου. Για την στέγαση της κατασκευής επιλέξαμε τον χαλκό, ένα υλικό διαρκώς μεταβαλλόμενο στο χώρο, που συμβολίζει τη διαχρονική αξία του κτιρίου.

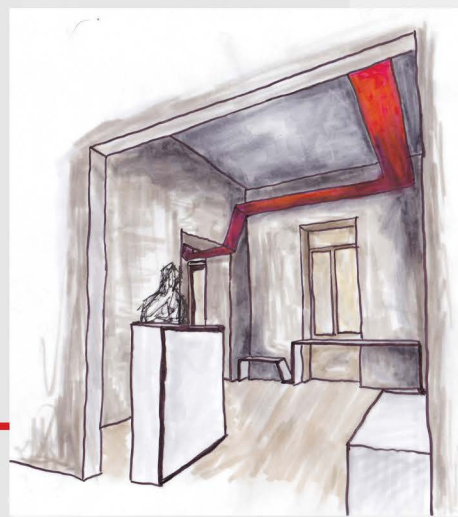
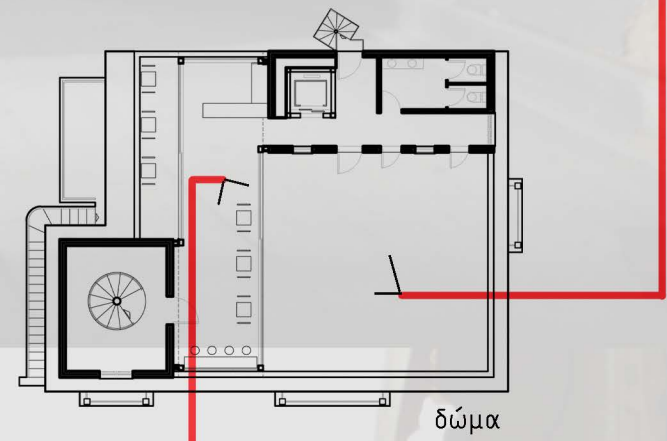
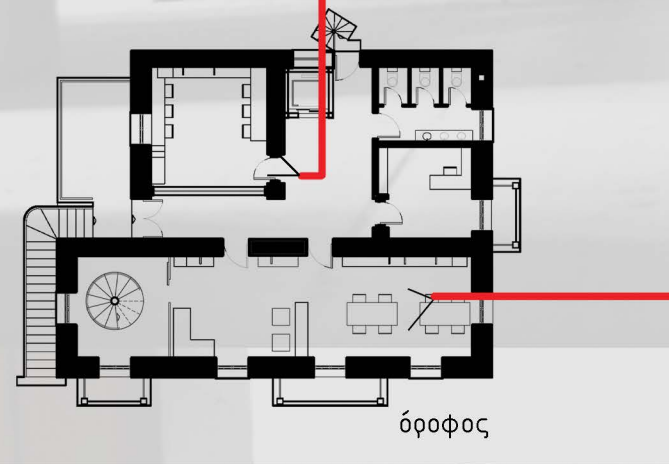
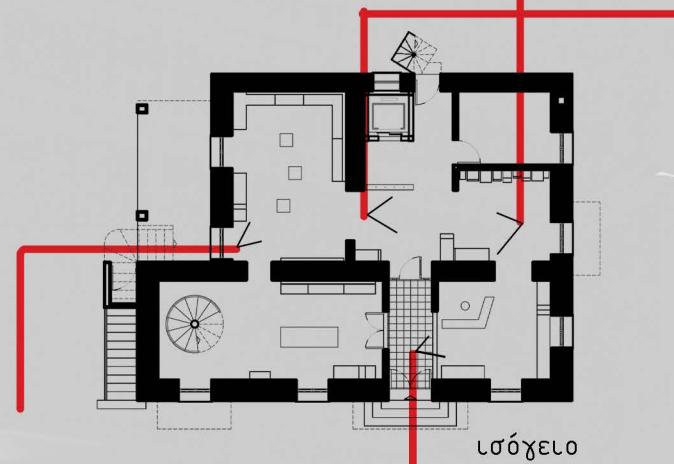
Τέλος, προσπαθήσαμε να δώσουμε μια ενιαία μορφή στο χώρο με το σχεδιασμό των επίπλων και σε σχέση με τη μορφή της κορδέλας.

Όσον αφορά στον εξωτερικό χώρο του κτιρίου, ο οποίος λειτουργεί σαν χώρος εκτόνωσης του εσωτερικού, μπορεί να παραλάβει εξίσου κάποιες εκδηλώσεις, ωστόσο μένει αρκετά ανοιχτός και ελεύθερος, ακολουθώντας μόνο κάποιες χαράξεις από τις υψομετρικές του οικοπέδου.

Για την ανάδειξη της δεύτερης εισόδου από την Πουλχερίας, δημιουργούμε ένα μεταλλικό στέγαστρο, και αυτό από χαλκό, ενισχύοντας τη διαμπερότητα του οικοπέδου, και άλλο ένα στην επέκτασή του που δημιουργεί σκίαση πάνω από το πεζούλι της μάντρας που χρησιμεύει και ως καθιστικό.

σκίτσα εσωτερικών χώρων

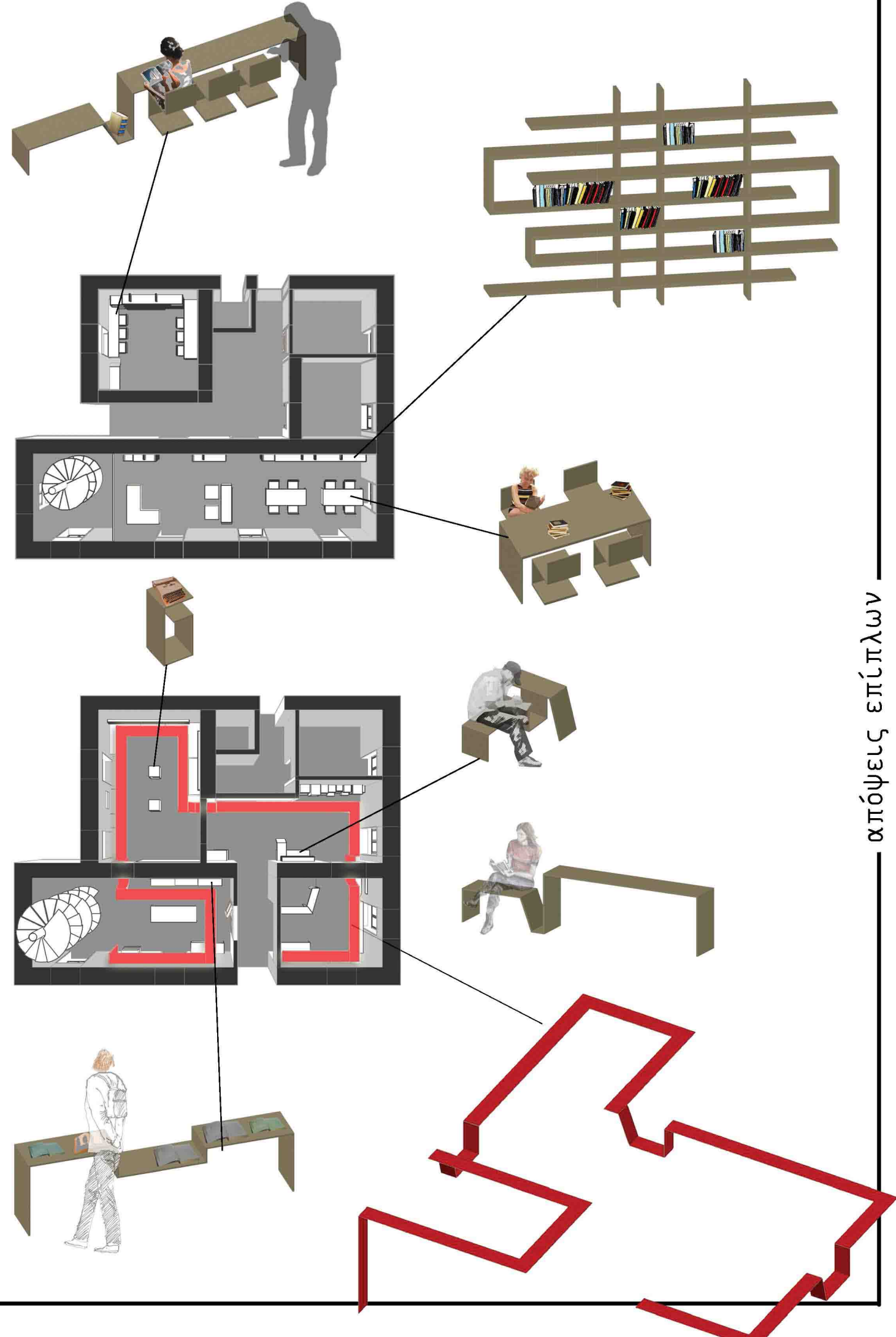
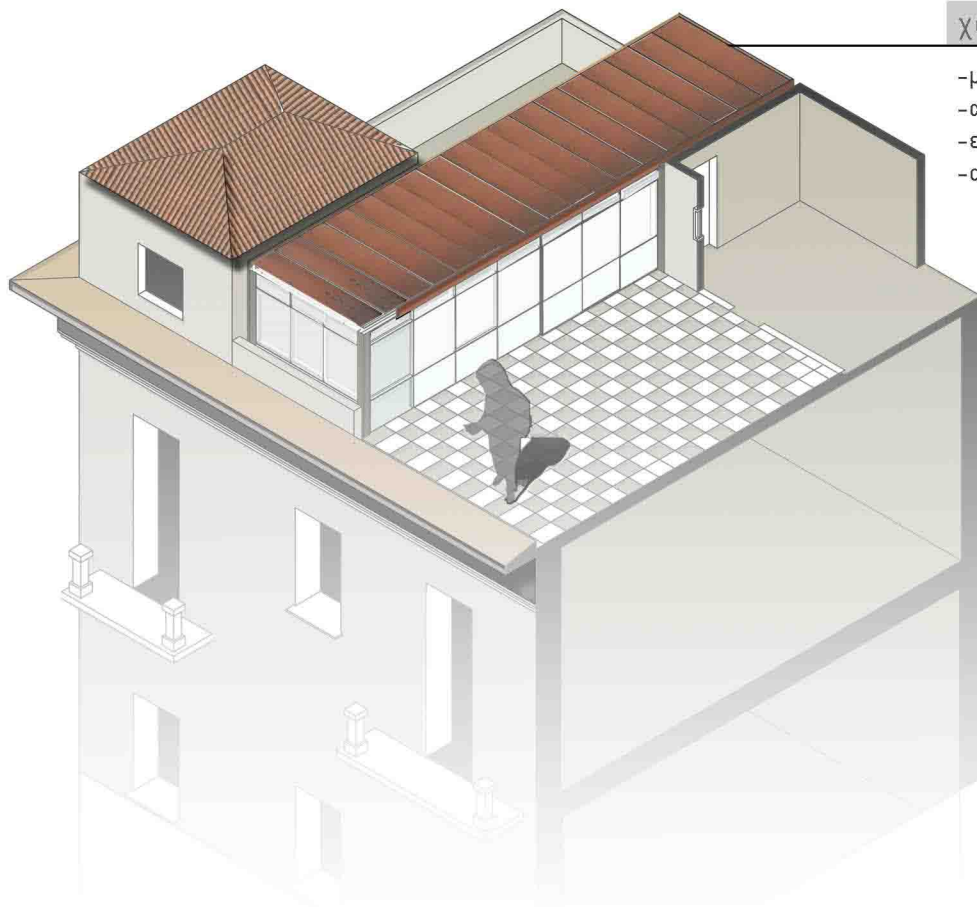
άποψη υπαίθριου χώρου

αξονομετρικό δώματος

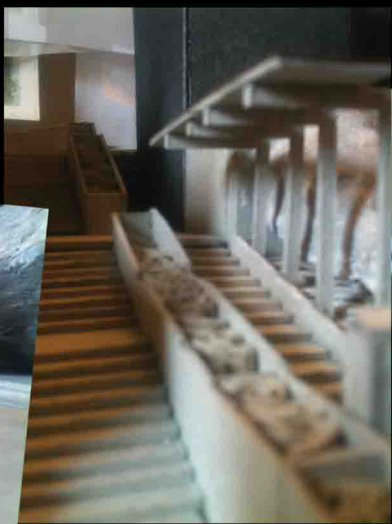
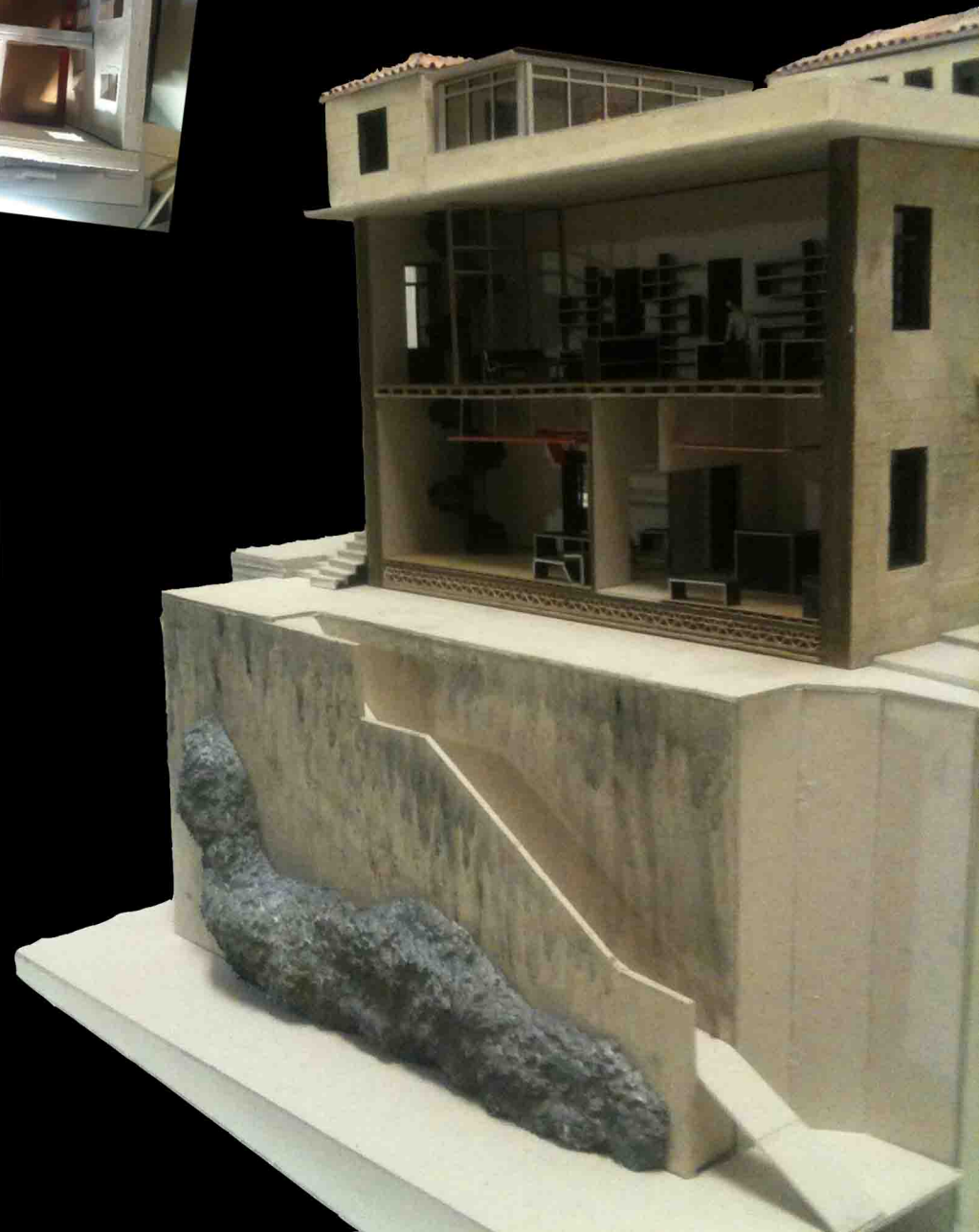
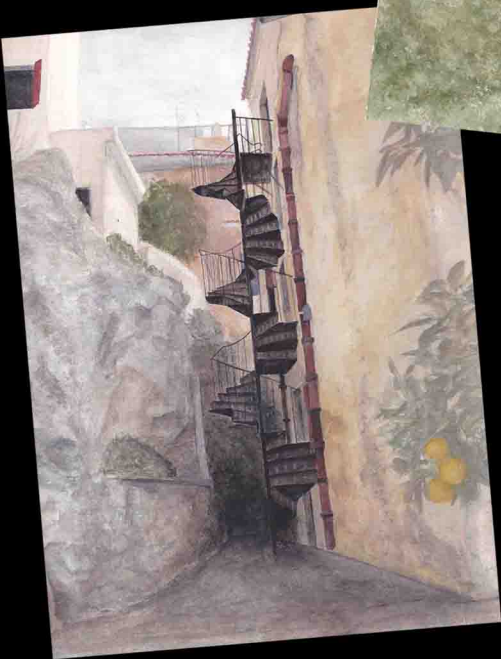
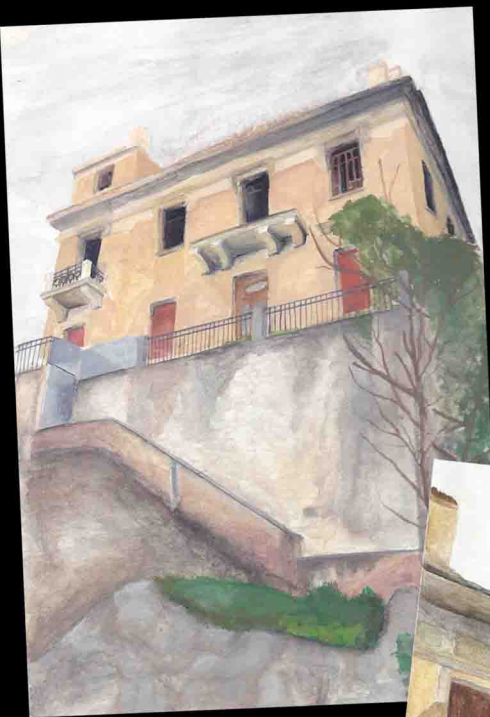
χαλκός

- μεγάλη αντοχή
- απεριόριστη διάρκεια ζωής
- ελάχιστη συντήρηση
- οικονομία

απόψεις επίπλων

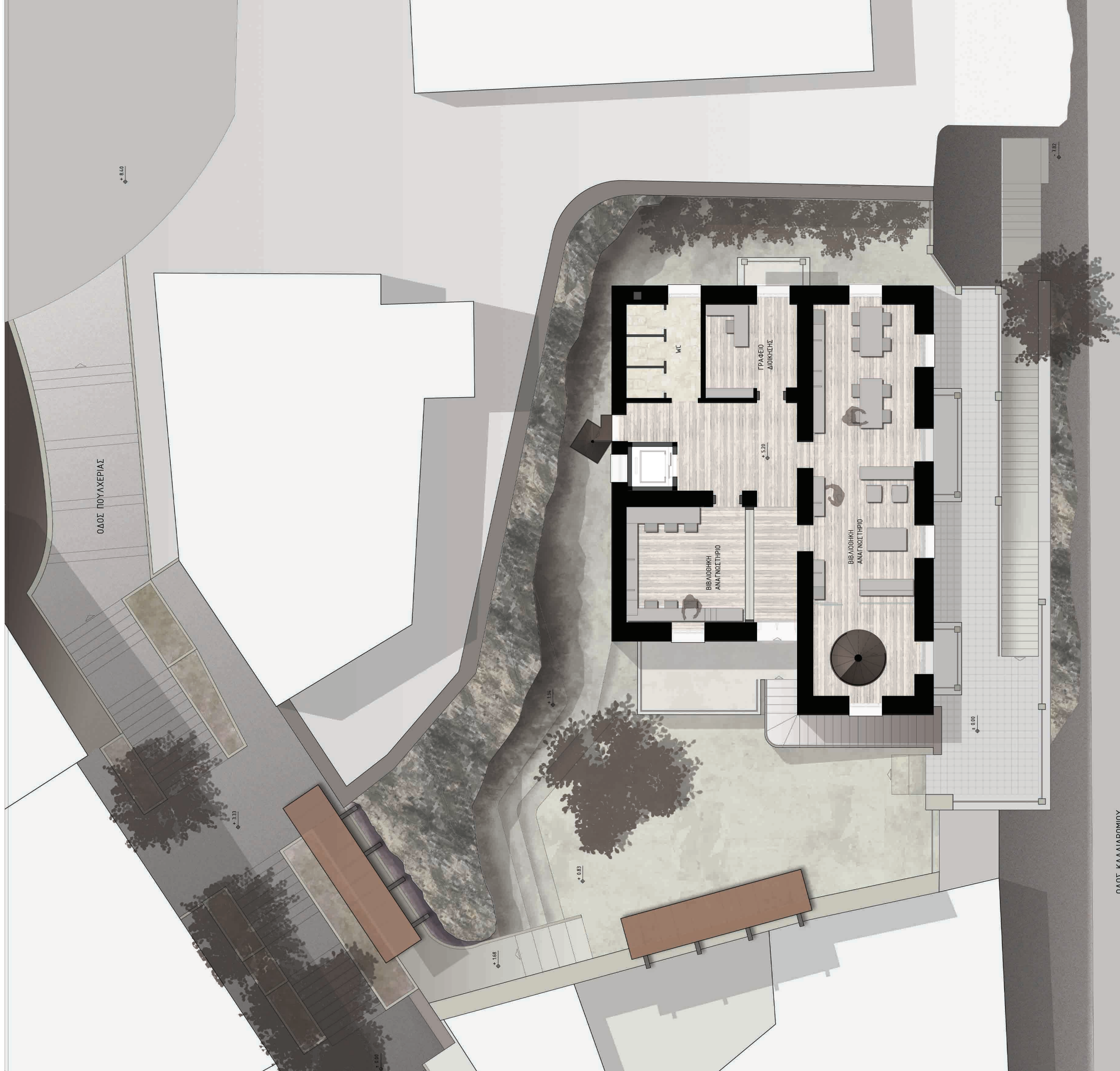

κάτοψη λροχείου

0.5 - 1 - 2 - 5

ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ

κάτοψη ορόφου

0.5 1 2 5

κάτοψη δώματος

0.5 1 2 5

ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ

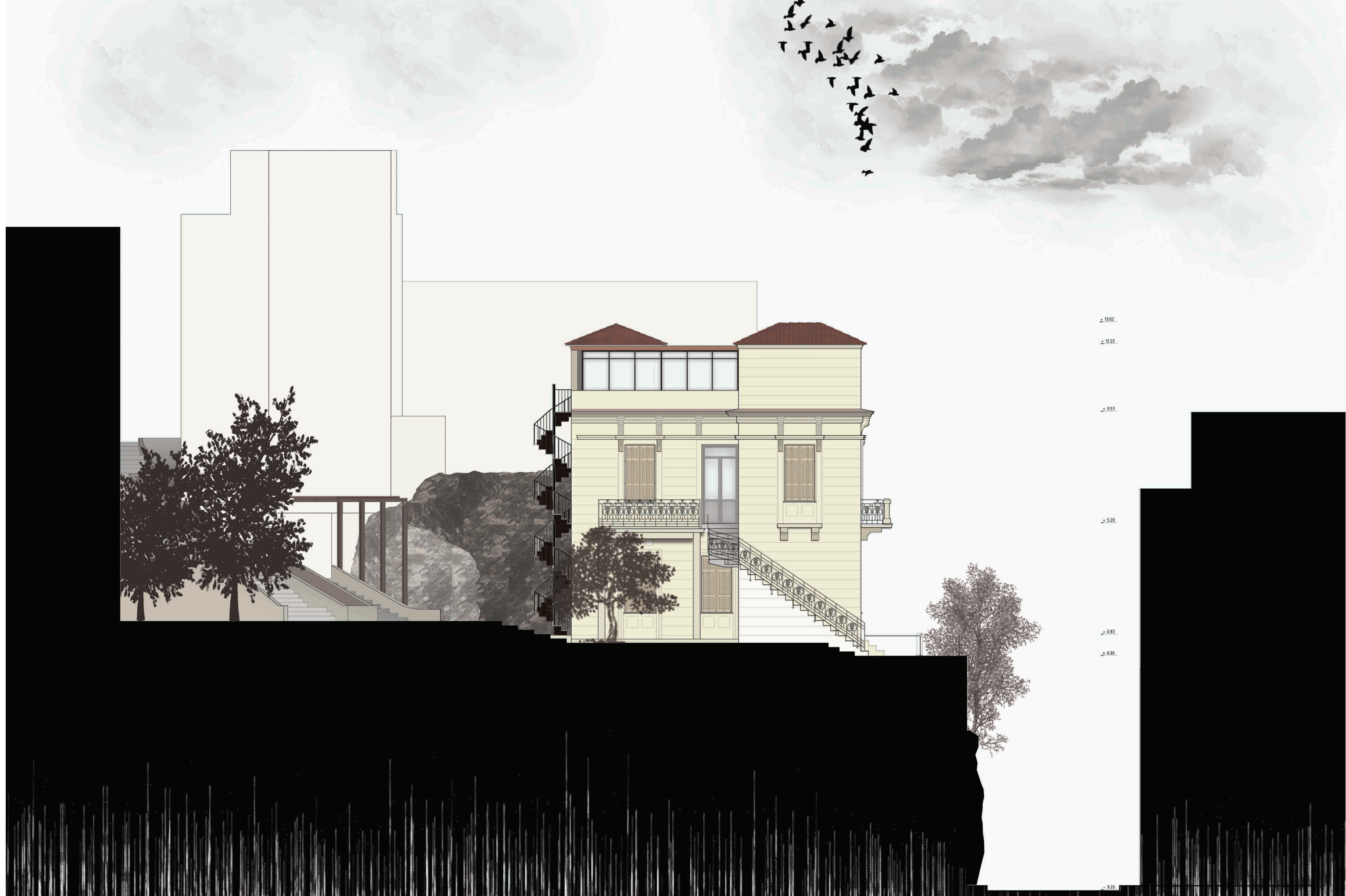
κάτοψη στεγών

πρόσοψη (οδός Καλλιδρομίου)

0.5 1 2 5

+ 13.02
+ 12.22
+ 9.57
+ 5.20
+ 0.83
- 0.00

βορειοδυτική όψη

0.5 1 2 5

νοτιοανατολική όψη

0.5 1 2 5

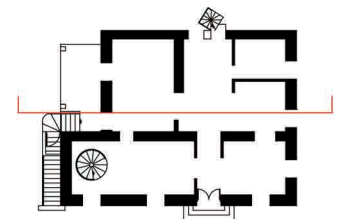
βορειοανατολικη όψη
(σκαλιά οδ. Πουλχερίας)

0.5 1 2 5

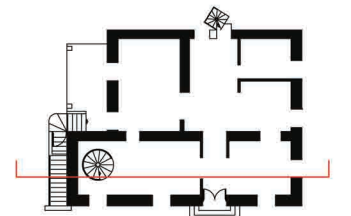
TOMH A-A

0.5 1 2 5

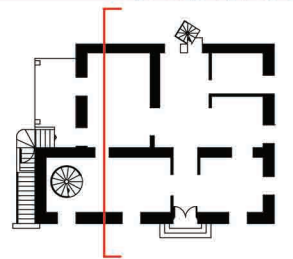

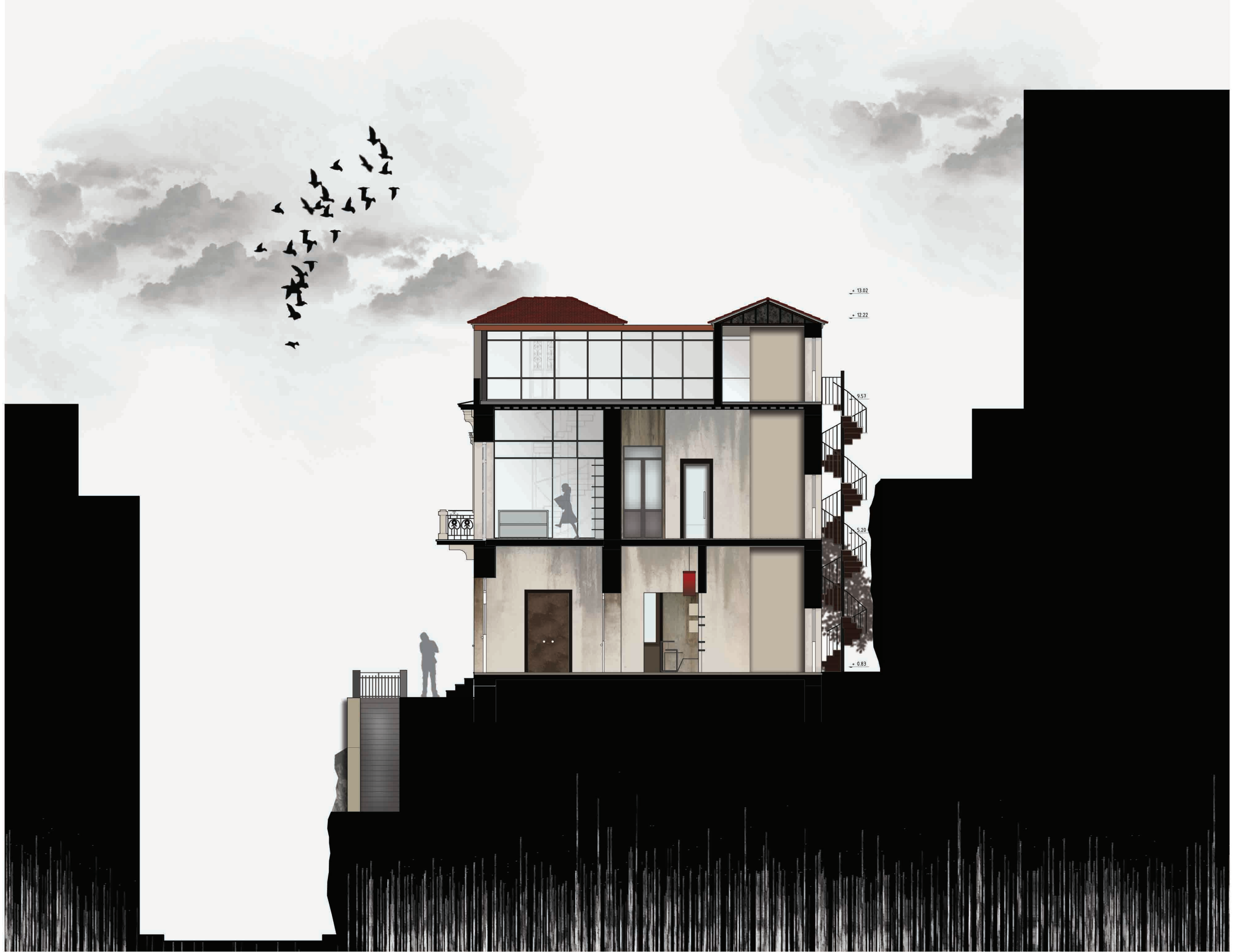
TOMH B-B

ΤΟΜΗ Γ-Γ

TOMH Δ-Δ

